

ממישנתו של מייסדו
ה' רועי לא אחסר
בנאות דשא ירביצני
על מי-מנוחות יכניס לי זאפטה
(בכנס מזוכיסטים)

שיפכי ממון

הרעיון בכללותו היה מצויין, כלומר, ריכזו את כל הביוב של גוש דן בחולות ראשון-לציון ונשאר רק לטהר את החרא ואז להחזיר לקרקע. השלב הראשון באמת עבר בלי בעיות. השיגו שלושה מיליארד, הביאו את החרא, ואז נותרו רק הטיהור והחזרה. בהתחלה הלכו בטובות וחשפו את ה' חרא לאוויר ולרוח מתוך תקווה שתורש. אחרי זה הביאו מערבליים עצומים וסובבו את העיסה כנגד סיבוב השעון עד שתקיא, בהסתמך על הנסיון העצום שהצטבר והמוכיח כי כל צואה מסובבת סופה להישבר ולהזדכך. כיוון שהביוב לא נשבר אלא הפך לנוש, הפסיקו בטורבות והזרימו כמה מיליונים קוב מים טהורים כדי להגיע לאיכות העיסה הקודמת. וניסו עם קוסס מדרום-אפריקה שקילל את החרא באבי אביו וגייס רות חות מתים נגדו. וכאן כולם ראו באמת

האתגר החלוצי של שנות ה-80:

100 נקודות בשומרון! 65 פסיקים ביהודה!

מפה גושיאמונים הודיע השבוע על תוכניתו להקמת מאה נקודות יהודיות (נקודות-יהן) כהמשך למיבצע יהודי השומרון. דוברי הגוש הביעו את תקוותם כי הנקודות הללו תהיינה ברבות הימים לחצ'קונים של ממש על מפת השומרון.

תוכנית יישוב השומרון בעשרות הבא כוללת הקמת 100 נקודות ע"י 80 מתנחלים. כאשר כל מתנחל עומד בזהירות על קצות אצבעותיו, לבל יחרוג מתחום נקודתו. חלק מן המתנחלים יאיישו בו בזמן שתי נקודות כאשר הם נעים בדילוגים מנקודה לנקודה.

חוגים בחזית העממית קיבלו בברכה את תוכנית הגוש להעביר ל' שומרון את 80 המתנחלים, והציעו לתת ביטוי לזכויות הלגיטימיות של העם היהודי ביהודה ושומרון וברצועת עזה. "בשאר חלקי הארץ יוכלו או להקים מדינה פלשתינאית כאוות נפשם", אמרו החוגים. גודע כי בכוונת גושיאמונים גם

קוסם בפעולה
חרא. היטהר!

את הסוף, שהרי מה שנותר היה רק לטהר ולהחזיר. מובן שכל הפרובניצאלים מראשון וה' סביבה צרחו על סירחון וצחנה. ואז ניסו לפזר פפריקה מן האוויר כמו שכתוב באינציקלופדיה "מדע" וגייסו מגידי עתידות בדואי. יחד איתו הגיעו כמה ביריונים עם נבוטים שהרביצו לחרא בראש וכולם היו בטוחים שמה שנותר עכשיו זה רק לטהר ולהחזיר. העסק עם הנבורטים לא כל כך הלך ואז הביאו מיקווה טהרה אמיתית והעבירו דרכה את כל העיסה ולא עזר. בשלב זה הגיעו המומים חים לכותל ושמו פתק, ושברו בלוק קרח, והפריחו יונים ונדרו נדרים ונתנו נדבות, אבל לך תשכנע חרא שיטהר. לכן החמירו והטביעו בביצה בקבוק עם מגילת קלף ושמו בה 2000 צפרדעים כמניין קהילות ישראל ושפכו מיץ אשכורי ליות וסוכריות וכלום לא עזר. כך הפכו שלושה מיליארד לירות ל' חרא, אבל לפחות לא איבדו את ערס - כי הרי, "חרא נשאר חרא."

הו, הימים הטובים...

יוסקה: אח, איזה ימים נפלאים היו אז...

שולקה: איזו תקופה... איזו עוצמה...

רוחקה: אתם זוכרים שהיו אומרים, "הערבים זה הנשק הסודי של מדינת ישראל."

שמולקה: ועל הפלשתינאים אף-אחד לא שמע... מכסימום תפסו איזה פתח שגנב עיזה ושפטו אותו על המקום. מי עשה מזה עניין?

מנחמקה: והיתה אז איזו הרגשה טובה בלב. איזה ביטחון. ישנת בלילה בשקט. ידעת שיש מי שמנהל את העניינים.

עמיחייקה: והצבא היה צבא. היה נכנס אלוף למסעדה - כולם היו קמים! היום מכיר איזה אלוף?

ציפקה: והעיקר - היתה הנהגה. היתה ראש ממשלה שידעה לעשות. מילה שלה - היתה מילה.

רינקה: ושר הביטחון - איזה גבר. היה עושה צחוק מכולם. כשהיה נותן ראיין ראתה מה זה מדינת ישראל.

ראובנקה: ועכשיו כולם סמרטוטים, חלשלים, הססנים, פחדנים...

ריבקהקה: אח... שיחזירו לנו את גולדה ודיין - איזה ימים נפלאים ראינו איתם...

העם של לנדאו

לאזרחים לנדאו, כגון, שרון, שמר, פורת, ולעוד כמה אזרחים - יש עם. עם שאת רצונותיו הם מייצגים, לדבריו הם משמשים שופר, למענו הם נושאים בנטל-שליחותם וכשמו הם נשבעים.

בקיצור: העם - זה הם. אבל העם שלהם כנראה כפוי טובה. למרות רצונם הטוב של האזרחים הנ"ל לא ראינו עד היום שהעם נמל להם טובה תחת טובה.

למען הדיוק, בחר בהם רק שלישי מן העם, כמות הקמנה ב' מידה מסויימת משני השלישים שלא בחרו בהם - למרות המצב ובגלל המצב.

כך שמבחינה לשונית צריך אותו מנהיג פוליטי המייצג שלישי זה לנסח את דבריו כמשהו הנש-מע בערך כך: "בשמי ובשם שלישי העם..." אזא אם כן מתכוון הנואם לדורות הקודמים שהלכו לעולמם, מבלי שיהיה הסיפק בידם להטיל פתק נח"ל לקלפי במטרה לשמוע את לנדאו מדבר בשמם.